

Poświęcenie pielgrzymki i pielgrzymów Najświętszemu Sercu Jezusa

Drodzy pielgrzymi,

W tym roku obchodzimy 350. rocznicę objawień Najświętszego Serca Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque. Z tej okazji pielgrzymka postanowiła publicznie się poświęcić i poświęcić wszystkich pielgrzymów Najświętszemu Sercu Jezusa, po Mszy Świętej w uroczystość Zesłania Ducha Świętego dzisiaj w południe. Dlaczego się poświęcić i dlaczego poświęcić się Najświętszemu Sercu? Oto kilka wskazówek, które pomogą nam jak najlepiej przygotować się do tego ważnego wydarzenia.

Orędzie Najświętszego Serca

Między 1673 a 1675 rokiem Jezus kilkakrotnie ukazał się prostej zakonnicy z Zakonu Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Paray-le-Monial, Małgorzacie Marii. Te objawienia można streścić w trzech przesłaniach:

1. przesłanie: Serce Jezusa płonie miłością do ludzi

Oto, co Jezus powiedział św. Małgorzacie Marii: „Moje Boskie Serce jest tak płonące miłością do ludzi, a szczególnie do ciebie, że nie mogąc dłużej powstrzymywać w sobie płomieni swojej żarliwej miłości, musi je rozlać przez ciebie i objawić się im, aby ich wzbogacić swoimi drogocennymi skarbami, które ci ukazuję.” Najbardziej znanym wyrazem tej miłości jest trzecie wielkie objawienie, gdy Jezus mówi: „Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie oszczędziło, aż wyczerpało się i spaliło, aby okazać im swoją miłość.”

Drogi pielgrzymie, Jezus ukazuje nam, że Jego miłość nie jest chłodna ani odległa, ale pełna pasji. To miłość płonąca, nie do ludzkości w ogóle, ale do każdego z nas z osobna. To miłość objawiona w Ewangelii: „Jezus umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował.” Pomyśl o tym, drogi pielgrzymie: jak bardzo jesteśmy kochani przez Boga! Pozwólmy się dziś poruszyć tej niesłychanej miłości i prosimy Małgorzatę Marię o łaskę, którą otrzymała: aby nigdy nie wątpić w dobroć Boga wobec nas, aby być przekonanym o „cudach miłości Serca Jezusa” względem nas. To jest bardzo wielka łaska. Poświęcenie się Najświętszemu Sercu oznacza przede wszystkim wyrażenie naszej ufności w czułość Boga wobec każdego z nas, wobec „ciebie osobiście”.

2. przesłanie: Jezus nas kocha, ale nie jest kochany

Drugie przesłanie Najświętszego Serca jest tajemnicą bólu. Jezus skarży się św. Małgorzacie Marii: „Kocham ludzi, ale w zamian otrzymuję od większości tylko niewdzięczność, poprzez ich brak szacunku, świętokradztwa, chłód i pogardę, jakie okazują mi w tym Sakramencie miłości. Ale to, co najbardziej mnie boli, to że tak postępują serca, które są mi poświęcone.” Ten chłód, ta pogarda – to moje grzechy i grzechy świata, a zwłaszcza grzechy popełniane przeciwko Eucharystii. Serce Jezusa to serce cierpiące, to serce złamane w agonii, serce przebite przez winy ludzi, przez nasze winy. Poświęcenie się Najświętszemu Sercu oznacza więc radykalną zmianę życia, wyrzeczenie się grzechu, który obraża Boga i niszczy moją relację z Nim.

3. przesłanie: Oddać miłość za miłość

W obliczu tej niewdzięczności ludzi Jezus zwraca się do Małgorzaty Marii, a poprzez nią do każdego z nas, prosząc, abyśmy odpowiedzieli na Jego miłość: „Ty przynajmniej, kochaj Mnie!” Poświęcenie się Najświętszemu Sercu oznacza, że chcemy całe nasze życie i nasze dzieła postawić pod znakiem miłości Boga; że chcemy, aby Chrystus był na pierwszym miejscu; że chcemy naprawić naszą wcześniejszą obojętność wobec miłości oraz brak miłości wśród ludzi i społeczeństw.

Konkretne prośby Jezusa do Małgorzaty Marii:

- Noszenie wizerunku Najświętszego Serca przy sobie i wystawienie wizerunku Najświętszego Serca w swoim domu, aby zewnętrze ukazać oddanie siebie Jezusowi. Możemy to wszyscy

uczynić, nosząc przy sobie tzw. *zawierzenie Najświętszemu Sercu* i uroczystie intronizując obraz lub figurę Najświętszego Serca w naszym domu w obecności kapłana, zgodnie z odpowiednim rytuałem.

- Częsta Komunia Święta, szczególnie w pierwsze piątki miesiąca, w dniu śmierci Chrystusa, jako wynagrodzenie za grzechy ludzi, z pragnieniem pocieszenia Serca Jezusa za zniewagi popełniane wobec Niego w sakramencie Eucharystii.
- Modlitwa „Godziny Świętej” w każdy czwartek od 23:00 do północy. Chodzi o to, aby towarzyszyć Jezusowi w czasie Jego agonii w Ogrodzie Oliwnym.
- Ustanowienie wielkiego święta Najświętszego Serca dla całego Kościoła. Papież Pius IX spełnił tę prośbę w 1856 roku, rozszerzając święto Najświętszego Serca na cały Kościół na pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała, czyli za trzy tygodnie.

Publiczne konsekracje Najświętszemu Sercu Jezusa

Jednak nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa nie jest jedynie prywatne, ale również publiczne. Sam Jezus wyraził to, mówiąc do św. Małgorzaty Marii 17 czerwca 1689 roku:

„Przełącz pierworodnemu synowi Mojego Najświętszego Serca (mowa o Ludwiku XIV) .../..., że otrzyma swoją łaskę narodzenia i wieczną chwałę dzięki konsekracji, którą uczyni dla Mojego Najdroższego Serca. On chce panować w swoim pałacu, być przedstawiony na swoich sztandarach i wyryty na swojej broni, aby uczynić ją zwycięską nad wszystkimi swoimi wrogami, zrzucając do swych stóp te wyniosłe i dumne głowy, i czyniąc go triumfującym nad wszystkimi wrogami Świętego Kościoła.”

Jednak wrogiem Ludwika XIV był także on sam – samozwańczy Król Słońce, zapoczątkowujący pewien rodzaj idolatrii państwa. Poświęcenie się Jezusowi, cichemu i pokornego serca, oznaczało dla króla oddanie prowadzenia królestwa jednemu prawdziwemu Królowi, Jezusowi, w akcie pokory.

Ludwik XIV nie odpowiedział na prośby Najświętszego Serca. Sto lat później wybuchła rewolucja francuska. W międzyczasie Maria Leszczyńska, żona Ludwika XV, zbudowała kaplicę Najświętszego Serca w Wersalu, ale Ludwik XV nie dokonał konsekracji. Dopiero Ludwik XVI, będąc uwięzionym, zdecydował się poświęcić pomiędzy 13 a 20 sierpnia 1792 roku.

1720: Dżuma w Marsylii

W 1720 roku dżuma szalała w Marsylii. Najświętsze Serce ukazało się czcigodnej Annie-Magdalenie Rémuzat, która przekonała swojego biskupa do poświęcenia miasta Najświętszemu Sercu. Dżuma natychmiast ustała. Dwa lata później, gdy dżuma ponownie zagroziła miastu, magistrat złożył śluby Najświętszemu Sercu, obiecując, że na Jego cześć będą uczestniczyć we Mszy Świętej, przyjmować Komunię Świętą, ofiarować świecę na wynagrodzenie za grzechy oraz brać udział w publicznej procesji dziękczynnej. Dżuma zniknęła na zawsze. Najświętsze Serce pozostaje wierne wobec tych, którzy w Nim pokładają ufność.

1899: Poświęcenie ludzkości przez Leona XIII

W 1899 roku papież Leon XIII publicznie poświęcił rodzaj ludzki Najświętszemu Sercu Jezusa. Z tej okazji wyjaśnił swój gest w następujących słowach:

„Ten powszechny i uroczysty wyraz szacunku i pobożności jest w pełni należny Jezusowi Chrystusowi. Jego panowanie obejmuje nie tylko narody wyznające wiarę katolicką, ani ludzi, którzy regularnie przyjęli święty chrzest i formalnie należą do Kościoła, choćby byli od niego oddzieleni przez błędne opinie lub niezgodę, która ich wyrzyna z jego macierzyńskiej troski. Panowanie Chrystusa obejmuje także wszystkich ludzi pozbawionych chrześcijańskiej wiary, tak że cała ludzkość jest rzeczywiście poddana władzy Jezusa.”

Drodzy pielgrzymi,

Nasza konsekracja Najświętszemu Sercu nie jest więc jedynie aktem osobistym i prywatnym. Pragniemy, aby miała wymiar publiczny i społeczny, w kontynuacji stulecia *Quas Primas* o Chrystusie Królu. Poświęceni będą nie tylko pielgrzymi, ale także sama pielgrzymka, dzieło i stowarzyszenie. Zachęcamy was gorąco, abyście uczynili to samo po powrocie do domu – z waszymi rodzinami, w działalności zawodowej lub stowarzyszeniowej, w szkołach, parafiach, a nawet w miastach czy diecezjach, jak miało to miejsce ostatnio. W ten sposób potwierdza się, że Jezus Chrystus króluje publicznie, że zarówno społeczeństwa, jak i jednostki należą do Niego.

To dotyczy szczególnie – i w pierwszej kolejności – narodów. Oto kilka przykładów:

- 8 października 1873 roku Ekwador jako pierwszy kraj na świecie został poświęcony Najświętszemu Sercu przez urzędującego prezydenta Gabriela Garcíę Moreno.
- W Hiszpanii król Alfons XIII poświęcił swój kraj Eucharystycznemu Jezusowi w 1911 roku.
- W 1873 roku Francja została poświęcona Najświętszemu Sercu nie przez swojego przywódcę, lecz przez grupę około pięćdziesięciu parlamentarzystów podczas pielgrzymki do Paray-le-Monial, w momencie gdy Zgromadzenie Narodowe głosowało nad „Narodowym Ślubowaniem” – decyzją o wzniesieniu w Paryżu bazyliki Najświętszego Serca jako publicznego aktu wynagrodzenia za grzechy popełnione przez naród.
- Niedawno, 25 maja 2020 roku, podczas epidemii koronawirusa, ponad dwadzieścia krajów poświęciło się Najświętszemu Sercu, w tym Portugalia, Węgry i Polska, a następnie Irlandia, Anglia i Włochy.

Poświęcając pielgrzymkę i pielgrzymów, chcemy zainicjować ten ruch nawrócenia, zdecydowanie opowiedzieć się pod sztandarami Chrystusa i potwierdzić Jego absolutne królowanie nad nami i naszymi dziełami. Przede wszystkim jednak rozumiemy, że to przez uczynienie naszych serc łagodnymi, pokornymi, współczującymi i kochającymi na wzór serca Chrystusa będziemy mogli przyczynić się do budowy tej cywilizacji miłości, którą jest chrześcijaństwo.